

Момчило Милошевић

З Н А Ц И

Р И Б А

Рођени у овом знаку:
Нека се чувају подвале вода
И расплинутих мрежа у аласком слуху
(Њима је ватра услов препорода
Моћна да живи у ваздуху)

Биће наивни за људске мамце
За плесњиве смицалице што им се нуде
Уколоњени жизнијем (Подржаваће самце)
Док им се искрени путеви не разуде

Рад ће им непрестано прождирати руке
Но ове ће им из тела израсти
Прном гуцанику ће дати опоруже
О преобрату воде (како га се спасти)

Мислиће споро да век продуже
Патиће од осеке мисли и наноса крви
Наум ће им се отворити да свет заокруже
Како би и задњи могао бити први

Имаће белегу сна у дубини главе
Страдаће у некој малој зачараној води
што изговорена порађа поплаве
Кад се заробљени говор Рибе ослободи

В А Г А

Супрузи

Држаћеш селену у млакој равнотежи
Равнодневницом распета без гласа
Ватра као узрок тежине гарежи
Глатку ће кожу да ти расталаса

Једино ћеш смерна обњићнути ходом
Трудна бедра (изван равнотеже)
Усхићена нејасно жуђеним прободом
Лопова што мрклошћу шара дуж осветне мреже

Магнетни палац лукавог мерача
С наумом да у те праведност уреже
Чини те неодлучном (град изазивача)
Код тешких путева будући претеже

Лепота речи је изван беседнице крње
(Сем тешке речи ништа не убија)
Пукло сред твог стопала једначи се трње
Болом због кога је скитња храпавија

Једром водом разборај борно чело
Два тега бриге на теби стоје
(Чедног ти је мириса млеко нагорело
Згуснуто од љупкости и телесне боје)

ВОДОЛИЈА

На прстима разводњеним (нокти барке)
Затону погребаном преврнуте оштро клизе
Из рукава непресушне лију варке
Све низове прокобљене разводећи у разнине

Речи танке преко зуба (белутака) збор жуборе
И крв лије (али ћути) јер ништа је не прекида
Тихост капи се претаче од гласности (риче море)
Пределима исиурелог сланог вида

Вода сили у бездана многа ведра
До судова истањених као сита
Све испрано од порога (празна бедра)
Моћном току преплитка су сва корита

Лије вода из небеса из извора и анфора
Земља плови (растворени пешчаници)
Невидљивом бива песма (исплакнута метафора)
Речи хроме искашљују давленици

Од ветра се само чувај (допрлог ван сваког знака)
Јер моћан је да те ломи (да упреда и савија)
Рибом вођен (налепљен на котву Рака)
Што је својим тешким ликом од лебдећег лукавија

Р А К

Грдног ли знака на ниском људском челу
(име лика што смрћу подло прети)
Људи ко вода подведена убогом пепелу
Не могу свој извор преболети

Рођени у знаку распуштене ране
С погубним разједом у понору меса
Траже једрости (са крви одране)
Шени гладна звер на гозби телеса

Корак напред (два корака натраг воде)
Јасна усмереност ка тајни порекла
Као кад бродови глатком стаблу броде
К жиљавости пре но што је секира посекала

Само слово воде бива у муљном слуху
Усуд што рођенима талогом кроз уши куља
Човек с раном трули на мирном ваздуху
Знаменом нагрижен (прслином драгуља)

ШКОРПИОН

Са лука кобног смрт вечито прети
Обешена над главом на репу привида
(Глава се од тела мора и отети
Кад ноћите под обгрлом посусталог зида)

Пловни песци са чврстином стазе
Водиће вас до безбођа и смоних затона
До грдности што буја под репом наказе
(О зуби без слова препуни одрона)

Напета претња изнад куцавица
У језгру јела отрови подмукли
С шкорпионом на челу (хоризонту лица)
Гледајте у себе да не би сте пукли

У сред века вам избијена половина вида
Птицом заблуђеном о ширини лета
(Прекривени сврабом под шкрипањем гњида
Разудиће лепоту гњилом делтом света)

Отровни раскази чланковитог ума
Лазећих мисли испод темењаче
(Очвориће тело ко стасла шума)
С кужном жлездом стене кремењаче

Ј А Р А Ц

Немиран (брадом сплетен) вичан лепоти жене
Шуми мрзак до корена (сву је брсти)
Коби кротке у рогове заплетене
Усуђен на брвнима да намере изукрсти

љупког крзна (циљаног од дерикоже)
Могућег преобрата у гајде ил нарав меха
Обличја сред кога сврхе му се множе
До витног скока и подмуклог смеха

Он грдно рогат у расприт главу ће шуту
(Белега скока и танких литица веза)
Пропет надскаче и оштру ногу угануту
Падајући у понор глади преварен од перореза

Прокобљен да клањем недоклан буде
Печен и недопечен (Резбарен шилом соли)
Док му се на кривом ражњу сви удови не разуде
Ка смрти неодлучној (да радује ил да боли)

Рођен у овом знаку
Облепљен глином биће (заклоњен жаром од уранка глади)
(Усуђеној сласти од јантара кожа)
Очепљено роговље (шут заход балади)
Изрезано у чешаљ ил корицу ножа

Б И К

Без лепоте (с пола света на дну ока)
Снажне коже разливене преко мяса
Мисао плитка а глава је предубока
Страхотна (одметнута из телеса)

Лепу жену (услов раста бритког рога)
Распорује (крило почев к изнутрици)
Бичевима испресецај — истимарен ниоткога
Кроз ноздрве (понор ветра) удахњује небо птици

Зграбљен јармом (без парњака)
С преда амбис јеловине — иза родна бразда стење
У извору огледа се над приказом даждевњака
Биље газе заммиљено у корење

Рс му вратна осмислица оштрог ножа
Строга жила на трбуху (смртоносна кад је мртва)
Знана коби (разапета наивна кожа)
Кроткост бубња оглашава (аренашка тешка жртва)

(Порођен у овом знаку од радости оболева
Травом лечен милодушноом кадуљицом или ментом
Орогаћен да се веже и простору одолева
Зауларен и преварен ужаревим тестаментом)

БЛИЗНАЦИ

И без сунца сенка корак прати
Двоструко лице на лобањи стоји
Пре гласа ће памет пропевати
О корену у птици која не постоји

Удвојена чула згрчена у глави
По пар руку срасо до лаката
А слепљену мисао нико да растави
Коб је у њој (изван преобрата)

Тела једнаких кости се претачу
Кроз зарез на челу вечитих убица
Што кажипрстом смисао дају обарачу
На железној суштитин црних погубица

Двоструки путеви у знаку одхода
Множе се деобом испод гипког трага
(Срастање извора са ушћима вода)
Смисао је слике двојничког бестрага

Сазрева у грлу рана покрај речи
Прозбор двојни на смрт заудара
Ни себи се не верује (још мање претечи)
Док оштра извесност мозак не распара